Tabula omnium opuſculoꝝ̄

¶ Infraſcripta opuſcula in p̄ſenti volumine ꝯti-
nent eo ordine quo hic poſita ſunt.
Legenda ſeu vita eximij ac diuini doctoris ſan-
cti Thome de aquino ordinis fratrū p̄dicatoꝝ.
Contra errores grecoꝝ. Opuſ. 1.
Declaratio quorūdam articuloꝝ ꝯ̄ grecos arme
nos ⁊ ſarracenos. Opuſ. 2.
Compēdium theologie. Opuſ. 3.
De decē p̄ceptis ⁊ lege amoris. Opuſ. 4.
De articulis fidei ⁊ eccl'e ſacr̄is. Opuſ. 5.
Expoſitio ſimboli aploꝝ. ſ. Credo. Opuſ. 6.
Expoſitio orōnis dñice. ſ. Pater nr̄. Opuſ. 7.
Expoſitio ſalutatōis angelice. ſ. Aue. Opuſ. 8.
Reſponſio ad magr̄m Joannē de v̄cellis gnālez
magr̄m ordinis p̄dicatoꝝ. 108. arti. Opuſ. 9.
Rn̄ſio ad eundē de. 42. articulis. Opuſ. x.
Rn̄ſio ad lectorē venetū de. 36. arti. Opuſ. xj.
Rn̄o ad lectorē biſuntinū de. 6. arti. Opu. 12.
De differētia v̄bi diuini ⁊ humani Opuſ. 13.
De natura verbi. Opuſ. 14.
De angelis ſeu de ſb̄ijs ſepatis. Opuſ. 15.
De vnitate intellectus ꝯ̄ auerroyſtas. Opuſ. 16.
Contra retrahentes homīes a religionis ingreſ
ſu. Opuſ. 17.
De p̄fectione vite ſp̄ūalis. Opuſ. 18.
Contra impugnātes religionē. Opuſ. 19.
De regie p̄ncipuȝ ad regē cypri. Opuſ. 20.
De regie iudeoꝝ ad ducīſſaȝ brabātie Opuſ. 21.
De forma abſolutionis ad magiſtrum ordi-
nis. Opuſ. 22.
Expoſitio p̄me decretalis. Opuſ. 23.
Expoſitio ſcd̄e decretalis. Opuſ. 24.
De ſortibus ad dñm Jaco. de burgo Opuſ. 25.
De iudicijs aſtroꝝ ad frēm reginal. Opuſ. 26.
De eternitate mūdi Opuſ. 27.
De fato. Opuſ. 28.
De p̄ncipio indiuiduatōis Opuſ. 29.
De ente ⁊ eēntia Opuſ. 30.
De p̄ncipijs reꝝ nāliuм. Opuſ. 31.
De natura materie ⁊ dimenſionibus in termi-
natis. Opuſ. 32.
De mixtione elemētoꝝ. Opuſ. 33.
De occultis opibus nature. Opuſ. 34.
De motu cordis Opuſ. 35.
De inſtantibus Opuſ. 36.
De quattuor oppoſit̄ Opuſ. 37.
De demonſtratiōe Opuſ. 38.
De fallacijs Opuſ. 39.
De modalibus Opuſ. 40.
De nā accidentis Opuſ. 41.
De nā generis Opuſ. 42.
De potētijs aīe Opuſ. 43.
De tempore Opuſ. 44.
De pluralitate formaꝝ Opuſ. 45.
De dimēſionibus interm̄iatis Opuſ. 46.
De nā ſilogiſmoꝝ Opuſ. 47.
Summa totius logice Opuſ. 48.
De ſenſu reſpectu ſingularium ⁊ intellectu reſpe
ctu vniuerſalium. Opuſ. 49.
De inuentōe medij Opuſ. 50.
De nā luminis Opuſ. 51.
De nā loci Opuſ. 52.
De intellectu ⁊ intelligibili Opuſ. 53.
De quo eſt ⁊ qd̄ eſt Opuſ. 54.
De vniuerſalibus Opuſ. 55.
Item de vniuerſalibus Opuſ. 56.
Officiū de ſacratiſſimo corꝑe xp̄i Opuſ. 57.
De ſacratiſſimo corpore xp̄i per modum ſermo
num Opuſ. 58.
De eodē ſm̄ decē p̄dicamēta. Opuſ. 69.
De humanitate xp̄i Opuſ. 60.
De dilectiōe dei ⁊ p̄ximi Opuſ. 61.
De diuinis moribus Opuſ. 62.
De beatitudine Opuſ. 63.
De puritate ꝯſcie ⁊ mō ꝯfitendi Opuſ. 64.
De officio ſacerdotis Opuſ. 65.
De expoſitione miſſe Opuſ. 66.
De emptōe ⁊ venditōe ad terminū Opuſ. 67.
De mō acquirendi diuinā ſapiam. Opuſ. 68.
Sup̄ boetio de ebdomadibus Opuſ. 69.
Sup̄ boetio de trinitate Oduſ. 70.
De vicijs ⁊ virtutibus. Opuſ. 71.
De ꝯcordantijs ſui ipſius Opuſ. 72.

Ex libris Ioannis [illegible]

¶ Rubrice ſequentis operis.

¶ Argumentū in opus ſequens.
¶ Proemiū in quo auctoris intentio declarat.
¶ Quid ſit religio ⁊ in quo conſiſtat religiõis perfectio. CA.I.
¶ Secunda pars principalis totius operis.
¶ An religioſo liceat docere. CA.II.
¶ An religioſus licite poſſit eſſe de collegio ſcolarium. CA.III.
¶ An religioſo liceat ꝑdicare ⁊ cõfeſſiões audiē ſi curam non habeat aīarum. CA.IIII.
¶ An religioſus teneat māib⁹ laborare. CA.V
¶ An religioſo liceat oīa ſua relinquere ⁊ ſibi nihil retinere in ꝓprio nec in cõi. CA.VI.
¶ An religioſus poſſit viuere de elemoſinis. CA.VII.
¶ Tertia pars principalis totius operis in qua oſtendit quõ religioſoꝝ famā corrūpere nituntur in multis eos friuole impugnãdo ⁊ primo ꝙ habitum vilez ⁊ humilē deferunt. CA.VIII.
¶ Quõ religioſos īpugnāt ꝗtuz ad opa charitatis. CA.IX.
¶ Quõ religioſos impugnāt ꝗtū ad diſcurſuz ꝓpter ſalutem animarum. CA.X.
¶ Quomodo religioſos impugnāt ꝗtum ad ſtudium. CA.XI.
¶ Quõ religioſos impugnāt quātū ad ordinataz predicationem. CA.XII.
¶ Quõ iudiciū peruertūt in rebus religioſos infamando primo ꝙ ſe ⁊ ſuam religionē cõmendāt ⁊ per epl'as cõmendari ꝓcurant. CA.XIII
¶ Scđo de hoc ꝙ religioſi ꝯtractoribus ſuis reſiſtunt. CA.XIIII
¶ Tertio de hoc ꝙ religioſi in iudicio contendūt CA.XV.
¶ Quarto de hoc ꝙ religioſi perſequutores ſuos puniri procurant. CA.XVI
¶ Quinto de hoc ꝙ religioſi hominibus placere volunt. CA.XVII.
¶ Sexto de hoc ꝙ religioſi gaudēt de his que ꝑ eos deus magnifice operatur. CA.XVIII
¶ Septimo de hoc ꝙ religioſi curias principuz frequentant. CA.XIX
¶ Quõ peruertūt iudiciū in infamiā pſonaruz religioſarum primo mala ſi qua in eis ſunt extendēdo. CA.XX.
¶ Scđo dubia aſſerendo ꝙ .ſ. religioſi fauorē mūdi querūt ⁊ ſuā gliam ⁊ nõ xpi. CA.XXI
¶ Tertio falſa ꝯfingēdo .ſ. ꝙ religioſi ſint pſeudo apl'i: pſeudo ꝓphe ⁊ pſeudo xpi. CA.XXII
¶ Quarto crimina imponēdo que ecclia toto tēporis ꝓceſſu patit .ſ. ꝙ religioſi ſūt lupi: fures: latrones: ⁊ petrantes domos. CA.XXIII.
¶ Quõ mala que in finali ecclia timētur religioſis īponūt ꝓbare volentes ꝙ e vicino inſtent tpa antichriſti. CA.XXIIII.
¶ Quõ ꝓbare nitūtur ꝙ religioſi nuncij ſint antichriſti. CA.XXV
¶ Quõ religioſoꝝ manifeſta bona vt orõnes ieiunia ⁊ huiuſmodi peruertere nituntur ⁊ ſuſpecta oſtendere. CA.XXVI
¶ Epilogus.

¶ Argumentum in opus ſequens.

t

Empore ſancti Ludouici francoꝝ regis: Vilhelm⁹ de ſcõamore Sigeri⁹ꝗ magiſtri pariſienſes multiꝗ ſequaces in hunc inciderūt errorem vt religioſoꝝ mēdicantiū ſtatum damnatū aſſererēt: librūꝗ ſacrilegū multis ſacre pagine ſanctorūꝗ auctibus licet male intellectis ⁊ ꝑuerſe expoſitis refertum Clemēti .4. ſūmo põtifici obtulerūt. Põtifex igit reuerēdo magiſtro Joãni de vcellis magro ordinis ꝑdicatoꝝ dictū librū trāſmiſit ꝑcipiēs vt eidē per famoſiſſimū tūc in toto orbe doctorē fratrez Thomā de aquino faceret rñderi. Deuotiſſim⁹ igitur pater ⁊ doctor Thomas fratrū in capl'o generali Ananie cõgregatoꝝ orõnibus ſe faciens cõmendatuz ꝑfatum librū ſtudioſe perlegit quē repperit erroribus plenū. Quo ꝯperto aliū ipſe libꝝ qui incipit Ecce inimici tui ſonuerūt ⁊ qui oderūt te extulerunt caput ⁊c. taz cito tanꝗ elegāter ⁊ copioſe cõpoſuit: vt non humano ingenio euz viſus ſit ediſſe: ſed potius in ſpū accepiſſe de dextera ſedentis in throno. Quē librū in quo oīa nequiſſimorū tela penit⁹ extinxerat: ꝑfatus ſūm⁹ põtifex tanꝗ vere catholicū approbās: librūꝗ ꝯtrariū tanquā hereticum ⁊ nephariū dānās ipi⁹ auctores cū cõplicib⁹ depoſuit de cathedra magiſtratus: expulſoſꝗ de pariſiēſi ſtudio oī dignitate ꝑuauit. Predictus vero doctor poſt diuinitus obtentā victoriā pariſius rediens: oēs dicti opis articulos publice ⁊ ſolēniter repetens diſputauit firmauitꝗ.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit .28. opuſculū eiuſdem mirandū contra impugnātes dei cultum ⁊ religionē: qđ quidē religioſoꝝ oīuz ſed ꝑmaxime mendicātiū ꝓpugnaculum eſt: turriſꝗ validiſſima.

¶ Proemiū in quo auctoris intētio declaratur.

e

Ecce inimici tui ſonuerunt: ⁊ qui oderūt te extulerūt caput. Sup populū tuū malignauerūt ꝯſiliū: cogitauerūt aduerſus ſanctos tuos. Dixerūt. Venite diſperdam⁹ eos de gente: ⁊ nõ memoret nomē iſrl'. vltra. Pſalmo octuageſimoſecūdo. ¶ Oipotēs de⁹ amator hoīum ſuo amore nobis vtit ad eius bonitatē ⁊ noſtrā vtilitatē. vt aug. docet in ꝑmo lib. de doctrina xpiana. Ad ſuā quidē bonitatem

¶ Incipit opuſculū vigeſimum eiuſdez btiſſimi Thome de regimine p̄ncipū ad regē cipri.

¶ Incipiunt r̄ice capituloꝝ p̄mi libri ad regez Cipri de regimine p̄ncipum.

¶ Primo auctor ſuam intentionem premittit ſcribens ad regem Cipri.
¶ Ꝙ neceſſe eſt homini vt ab aliquo guberneť cū oporteat ip̄m in multitudīe viuere: vbi diſtinguiť multiplex dn̄ium ſiue regimē. CA.I.
¶ Ꝙ multitudo melius regiť ꝑ vnum ꝗ̄ ꝑ plures multis rationibus probatur: ⁊ hic eſt rex vel imperator. CA.II.
¶ Ꝙ ſicut dn̄ium vnius optimum ē quando eſt iuſtum: ita oppoſitum eius ē peſſimuz: ⁊ multis ꝓbať rōnibus ⁊ argumētis. CA.III.
¶ Ꝙ variatum eſt iſtud dominiū apud romanos: ⁊ ꝙ interdū apud eos magis ē aucta reſpu. ex dominio plurium. CA.IIII.
¶ Ꝙ in dn̄io plurium magis ſepe ꝯtingit dn̄iuz tyrānicum ꝗ̄ ex dominio vnius: ⁊ ideo regimen vnius melius ē. CA.V.
¶ Cōcluſo ꝙ regimen vnius ſimpl'r ſit optimū: oſtendit qual'r multitudo ſe debeat habere circa ip̄m: q2 auferenda ē ei occaſio ne tyrānizet: ⁊ ꝙ ēt in hoc ē tollerandus propter maius malum vitandum. CA.VI
¶ Querit quid p̄cipue mouere dz regem ad bene regendū: vtruz honor vl' gloria: ⁊ ponit opiniones circa hꝯ: ⁊ quid ſit tenendum. CA.VII.
¶ Qualis ē verus filius regis qui mouere ipſuz debet ad bene regendum. CA.VIII.
¶ Ꝙ p̄mium regum ⁊ p̄ncipuz tenet ſuppremū gradum in beatitudine celeſti: ⁊ multis rationibus hoc oñditur ⁊ exemplis. CA.IX.
¶ Ꝙ rex ſiue p̄nceps ſtudere dz ad bonum regimen ꝓpter bonū ſuiipſius ⁊ vtile qđ inde ſequiť Cuius ꝯ̄rium ſequiť regimē tyrānicū. CA.X.
¶ Ꝙ bona ēt mundialia vt ſūt diuitie: poteſtas honor: ⁊ fama: magis ꝓueniunt regibus ꝗ̄ tyrānis: ⁊ de malis que incurrunt tyranni etiam in hac vita. CA.XI.
¶ Procedit ad oñdendum regis offm̄: vbi ſm̄ viam nature oñdit regem eē in regno ſicut aīa in corpore: ⁊ ſicut deus in mūdo. CA.XII.
¶ Aſſumit ex hac ſimilitudīe modū regiminis: vt ſicut deus vnāquāq3 rem diſtinguit quodam ordine ⁊ ꝓpria opatione ⁊ loco: ita rex ſubditos ſuos in regno: ⁊ eodē modo de aīa. CA.XIII.
¶ Quis modus gubernādi cōpetat regi: q2 ſm̄ modum gubernationis diuine. Qui qdem modus gubernādi a gubernatione nauis ſumpſit initium. Ubi ⁊ cōparatio poniť ſacerdotalis dominij ⁊ regalis. CA.XIIII.
¶ Ꝙ ſicut ad vltimū finem ꝯſequēdum requiritur vt rex ſubditos ſuos ad viuēdum ſm̄ virtutē diſponat: ita ad fines medios. Et ponunť hꝰ que ſunt illa q̄ ordināt ad bn̄ viuēduz: ⁊ q̄ impediūt: ⁊ quod remediū rex apponere debet circa impedimenta dicta. CA.XV.

¶ Argumentum.

c Ogitanti mihi quid offerrez regie celſitudini dignū meeq3 ꝓfeſſioni ꝯgruuz ⁊ officio: id occurrit potiſſime offerendum: vt regi librū de regno cōſcriberē in quo ⁊ regni originē ⁊ ea que ad regis officium pertinent ſm̄ ſcripture diuine auctoritate phoꝝ dogma ⁊ exempla laudatoꝝ principū diligenter depromerē iuxta ingenij ꝓprij facultatē: principium ꝓgreſſum ⁊ ꝯſummationē opis ex illius expectans auxilio qui eſt rex regū ⁊ dn̄s dominātium per quez reges regnant deus magnus dn̄s ⁊ rex magnus ſuꝑ oēs deos.

¶ Quod neceſſe eſt hoīes ſimul viuētes ab aliquo diligenter regi. CA.I.

p Rincipium autē intentionis noſtre hinc ſumere oportet vt qđ noīe regis intelligendū ſit exponať. In oībꝰ autē q̄ ad finē aliquē ordinanť in qbus ꝯtingit ſic ⁊ aliter ꝓcedere opꝰ eſt aliquo dirigēte: per quod directe debitū ꝑueniatur ad finē. Nō. n. nauis quā ſm̄ diuerſoꝝ ventoꝝ impulſum in diuerſa moueri ꝯtingit ad deſtinatū finē perueniret: niſi ꝑ gubernatoris induſtriam dirigereť ad portū. Hominis aūt ē aliquis finis: ad quē tota vita eius ⁊ actio ordinať: cum ſit agens ꝑ intellectū: cuius ē manifeſte ꝓpť finez opari. Cōtingit aūt diuerſimode hoīes ad finē intentū ꝓcedere: Quod ip̄a diuerſitas humanorum ſtudioꝝ ⁊ actionū declarat. Indiget igiť homo aliquo dirigēte ad finē. Eſt aūt vnicuiq3 hoīum naturaliter inſitū rōnis lumē: quo in ſuis actibus dirigať ad finem. Et ſiquidē homini cōueniret ſingulariter viuere ſicut multis aīalium nullo alio dirigente indigeret ad finē: ſed ip̄e ſibi vnuſquiſq3 eēt rex ſub deo ſummo rege: inquantum ꝑ lumen rōnis diuinitus datuz ſibi in ſuis actibus ſeip̄m dirigeret. Naturale aūt eſt homini vt ſit aīal ſociale ⁊ polliticū in multitudine viuens: magis etiā ꝗ̄ oīa alia aīalia. Quod qdem naturalis neceſſitas declarat. Alijs enim aīali-

Regiſtrum

aa
¶ Uita
Sancti
Thome
cum eplĩs
antepoſitis
eſt ſexternus
a
Incipiunt
filio ſuo
conuenit cum eo
plenitudine
b
diuina pſona
tes dies
bũ. Hoc eni
homo habens
c
perfectionem
eſt ſupra
¶ Qꝛ ſpiritus
intellectus
d
igitur in eadẽ
locũ niſi ſm
vis cõe eſt
Per hoc aũt
e
Conſumatio autẽ
eſt econtra
delectatur
dem natura
f
diuinitas aũt
ti: vt aliquid
ꝙ eſt deus
hoc naturam
g
corporalibus
Non eſt aũt
ea que in orone
perueniatur
h
fieri nõ poſſunt
ſtulta ꝓmiſſio
bentia facere
uer. p̄mo.
i
eſt omnibus ꝙ
quilibet ordo
Uia ergo videt
debemus ergo
k
ad hoc ꝙ eſſent
dit: ꝛ inde eſt
er veſter
ſed ibi nullus
l
obijciẽs ĩpugnat
Quod vero
cta ordinantur
non eſt verum
m
gladius quolibet
¶ Aῗ circa
ctus exemplaris
eſt vnus tantum
n
rebus que ſunt
ſima ꝛ primo
preterito fuit
etiã ſingulares
o
intẽdit aſſignare
ne eo quod
intellectiuũ qꝺ
telligim⁹: ergo
p
obſeruatio
fidelitate q̄cũqꝫ
gradib⁹ innitãdo
quod ſexto
q
ſiones habere
nibus diuo
qui poſſeſſiõib⁹
Charitas enim
r
diligat inimicũ
eſt ꝙ apl's
mitate tollerãdi
cuicũqꝫ curam
s
vt homines
quibus aliqua
Item ſicut
nõ eſt contra
t
ad titum primo
raneñ. conſilij
ꝙ poſtea
¶ An religioſus
v
vt ſapientia
ſideri ꝓprijs
de liberali
que a populo
x
culpa nõ eſſet
¶ Quomodo
ſed quia ad
ponebant ꝛ ꝙ
ex cauſis tamen
molas iniqui
A
Incipit opuſculũ
dem aliqua
tyrannidem
p̄mo quidem
B
Incipit li. ſcõs
dum vmbrã
virtutem ſi
humili rempu.
C
pi. Simile etiaꝫ
ſinim⁹ p̄ncipari
ꝙ nulla eſt
tendenduꝫ etiam
D
dñium. Item
batur intendere
vtilitates iſtius
nõ eſt eadeꝫ
E
non ꝑpetuus
ꝓuideat in
ipſoꝝ ad inuicem
anno tradunt
F
multos deos
virtute oẽs
net ad effectum
vnitatẽ trium
G
ſentit. de qbus
lacheſi ꝓgreſſum
ſitio adherens
dicant vite
H
ꝛ accidẽtibus
vt dictum eſt
mana. Quedã
¶ Sciendũ aũt
I
atribuebant
opationis ſue
titas vt in ãgelis
oriantur ſed
K
ꝛ addiſcentẽ
cũdo hitudinem
principale currit
cidens aliquo
L
in actu ꝛ aliqd
ſubſtantie
ſicut diuerſa
in alio ꝛ non
M
qualitate: ſicut
atiua eſt nobilior
oculum: ſed
lus intellectus
N
Illud enim
quiꝰ ſunt vnus
iſtud ſufficienter
dire videꝰ ſm
O
¶ Incipit opuſ.
ſed ꝯpoſitum
Sic igitur
neris vel ſpẽi
P
que imponiꝰ
vel nudam
ruens paradiſo
fili mi. i. hec
Q
gratia dei
¶ De triplici
placari ei
cunt in bonis
R
aſſumpſit carnẽ
deduceret
ſinceri facti
conciliationẽ
S
¶ Decimo
ꝓpter abundãtiã
tem luminis
hoies faceret
T
ꝛ digiti tui
vt diciꝰ p̄me
Uno modo
li miracula
U
gloſa. Dona dei
Ech. 28.
vitam quãdã
fores iſte
X
ibi in tuba
corde tuo
ꝛ tamen ipſi
aliqualiter
ſi plura ſint
Y
valde a corpe
ꝓpter id qꝺ
vel eſt finis
quia omnia
Z
ignis in forma
in eccleſia
ꝛ abutendum
ximi ogice
AA
candũ poſt
membrorum
tationes: per
pauperes
BB
potare de iſto
audire vel cum
affectus
¶ Item cõfeſſio
CC
cõſolationibus
ſtantias pcti
de conſe. di. 4.
mortali peccato
DD
gratanter
Eſt ergo p̄mo
¶ Huic qõni
inq̄tum voluit
EE
ĩmo aliquãdo.
ceteris aũt
poteſt etiam
deus: ſed cult⁹
FF
diſciplinabiliter
de habitibus
ta per materiã
a quibuſdã
GG
ſit adequans
atim annectere
coloruꝫ varietas
tionem qua
HH
tercio pte. c. i.
feſſione ibidẽ
Quõ de deo
In diuinis
Fruitio beatoꝝ
De iudicandis
Finis